

PRAMÍNEK

Č. 99 | INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | 1-3/2022

A PŘECE SE TOČÍ A ČMELÁCI LÉTAJÍ

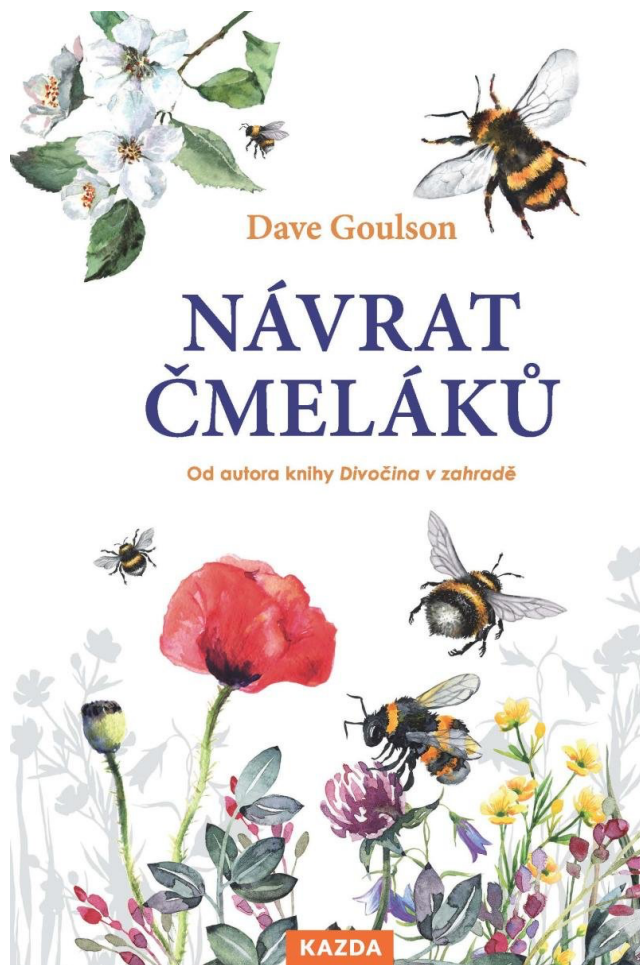
Matička Země si to pravidelným procházkovým krokem štrádne vesmírem, kýve se u toho. Vypadá trochu jako pomačkaná brambora. Ostatním vesmírným objektům si občas postěžuje, že jí všude škrábe, píchá a že se jí udělali nevděční lidé. Vesmírní přátelé ji konejší, že to nic, že to přejde. P Ř E J D E ? No, pokud to tady půjde takto dál, tak přejde.

Z pohledu trvání planety jsme tady opravdu chvilku. Naklání se ta naše brambora opět ke Slunci a všechna její flora a fauna chytá dychtivě hřejivé paprsky naší jediné hvězdy. K přežití potřebujeme velmi málo. To málo je čistý vzduch, čistá voda, zdravé plodiny, ovoce, zelenou travu a sluneční svit. To vše můžeme mít díky „dělníkům“ flory – opylovačům.

O včelkách toho víme hodně, stavíme pro ně domečky, nejsou však jediní opylovači. Co třeba víme o čmelácích. Pozorovat jejich život je velmi těžké, neboť se odehrává většinou v hustém křoví, či pod zemí. Záleží na druhu čmeláka. Z hlediska aerodynamiky by čmelák neměl být schopný létat. Čmelák to ale naštěstí neví, a tak i přesto létá.

Čmeláci rok začíná tak, že se z hibernace probudí první odvážné královny, často už v únoru nebo v březnu. První objevující se jsou nejvypasenější, hotové „Zepelíny“ hmyzí říše. Usilovně hledají první jarní květy, jako je vrba jíva či vřesy.

Udělají si zásoby pylu, doplní hladinu své energie. Jejich svraštělé vaječníky potřebují bílkovinu, aby mohly produkovat vajíčka. V těle mají rovněž uskladněné sperma z loňského krátkého letního dostaveníčka s nyní už mrtvým samečkem. Mnohé druhy hnízdí pod zemí a hledají myší díry či podobné otvory. V hnízdě si udělají postýlku a zásoby pro sebe a pro „miminka,“. Z každého vaječníku snese královna

8 vajíček jako mini červíky. Rostou a košilky jim jsou malé, několikrát se svléknou. Královna se o první snůšku stará sama, než jí z prvních larviček vyrostou pomocnice dělnice. Pak již tak často nemusí shánět pylovou potravu, věnuje se dalším snůškám a zahřívání pelíšku. Z posledních snůšek se líhnou mladé matky a trubci. Bohužel jedním z mála míst, kde se čmeláci neusadí, jsou hnízdicí úlky pro čmeláky prodávané v obchodech.

Jejich zimní odpočívání začíná již koncem srpna. A tady končí trubcům a některým slabým jedincům jejich život. Rok čmeláka je krátký, leč pro přírodu velmi důležitý. První čmeláci se na Zemi objevili zhruba před 40 miliony let. Mají raději nižší teploty a první čmeláci žili někde v horách centrální Asie. Kdyby zmizeli všichni lidé, svět by se zregeneroval zpátky do bohatého stavu rovnováhy, v němž se nacházel před deseti tisíci lety. Kdyby měl zmizet hmyz, celé životní prostředí by upadlo do chaosu. Toliko o vítání jara z pohledu čmeláka a díkůvzdání Zemi, že se točí.

Jana Loudová

Zaměříme se na priority

Když jsem v minulém čísle Pramínku psala, že další vývoj v naší obci (budování přivaděče a s ním spojené dotace) bude záviset na politické situaci v naší zemi a na míře kovidové nákazy, ani ve snu by mě nenapadlo, jak drsně se moje předpověď naplní. To, co známe jenom z vyprávění našich dědečků a pradědečků, se stalo realitou. **Válka.** A nelze se chlácholit, že je to daleko, že se válečný konflikt rozhořel pár set kilometrů od nás v cizí zemi, se kterou nás ani nesvazuje spojení v EU nebo v NATO. Je to válka, která napadá vše, co patří k demokratickému smýšlení a svobodnému životu. Jsou atakovány hodnoty a životní postoje, které se nám podařilo znovu získat před více než třiceti lety a které jsme přijali za své. Televizní vlny a sociální sítě nás vtáhly do bojů na Ukrajině přímo on line. Už nemůžeme před tímto konfliktem strčit hlavu do písku, tak jak jsme to dělali v případě války o Krym nebo když se válčilo v Sýrii. Tento konflikt a s ním spojená naprosto bezprecedentní uprchlická krize těžce dopadne na celou naši zemi, na každou obec, na každého jednotlivce. Musíme přehodnotit, co je pro život opravdu důležité – o to usilovat; nad nepodstatnými věcmi se pousmát a mávnout rukou. V konfrontaci se záběry z bojišť, z hraničních přechodů, z přeplněných ubytoven a hal nádraží děkujeme denně Bohu, že zatím máme svoji vlastní střechu nad hlavou, svoji postel a všechny své milé nablízku. A prosíme o dostatek síly a odvahy se o část tohoto našeho komfortu podělit s potřebnými.

Naší obecní prioritou zůstává vybudování vodovodního přivaděče. Predikovaný „nulový růst“ (jak elegantní označení prachobyčejné stagnace či recese), dvouciferná inflace, nedostatek stavebního materiálu a další ekonomická negativa nás neklamně varují, že stát nebude mít na rozdávání. Proto musíme počítat s tím, že se možná budeme muset obejít bez dotací, tedy ufinancovat přivaděč zčásti z vlastních a zčásti z vypůjčených peněz. Proto zastupitelé na svém zasedání, které se konalo 14. března, rozhodli o **vytvoření fondu na výstavbu**

přivaděče, kam se převede z běžného účtu obce část financí, kde budou prostředky účelově vázány.

8. března provedly pracovnice kontrolního oddělení KÚ KHK **přezkoumání hospodaření obce za rok 2021** s pozitivním výsledkem, tedy že nebyly shledány chyby ani nedostatky. Zpráva o výsledku přezkumu bude součástí závěrečného účtu.

Na zasedání jsme s občany též řešili organizaci **společné brigády na úklid obce a jejího okolí, která proběhne už tuto sobotu 26.března od 9.00 hodin.** Součástí brigády bude také úklid příkopů v našem katastru, tj. od mostku na Cikánu na staré libáňské silnici až k hranici kraje ve směru na Veselici. Je neuvěřitelné, kolik mezi námi žije jednoduchých lidí, kteří bez skrupulí vyhodí odpadky jen tak do příkopu a třeba kolem toho svého „chlívku“ každý den jezdí do práce. Naprosto mimo rozumné uvažování jsou pak ti „chytrolíni“, kteří si za 70,- korun koupí odpadkový pytel svozové služby a rovněž ho odhodí do příkopu, místo aby ho postavili před svým domem u silnice, kde ho popeláři naloží.

Součástí úklidu bude zeštíhlení veřejné zeleně, tedy keřů a živých plotů, a probírka přerostlých náletových dřevin, povětšinou jasanů. Tato **dřevní hmota bude likvidována 30.dubna při pálení čarodějnic.** Máte-li doma po jarním řezu stromů také něco ke spálení, můžete to na hromadu pod pivnicí přihodit. Součástí jarního úklidu obce bude i **přistavení 3 kontejnerů na velkoobjemový odpad od 25.3.2022.** Kontejnery budou přistaveny pouze jednou až do jejich naplnění.

A aby toho nebylo málo, tak tutéž **sobotu 26. března bude paní Hlaváčková poprvé v tomto roce vybírat vodné vč. roční fixní platby Kč 300,-.**

Od 23.3.2022 se opět rozběhne oprava silnice II.třídy v úseku Osenice-Libáň. Oprava je rozdělena na 5 etap, pokud to bude možné, tak bude doprava svedena do jednoho pruhu a bude řízena semaforem. V některých úsecích nebude ale možné opravovat silnici za provozu, proto bude (asi v červenci) celková uzavírka úseku v centru Dětenic. Objízdné trasy jsou vedeny mimo naši obec, nákladní vozidla budou mít do naší obce navíc zakázán vjezd a **v celé naší obci bude snížena rychlost na 30 km/h.** Přesto počítejte s tím, že si budou řidiči (zejména ti, co pojedou o víkendech do Dětenic na food festivaly a podobné akce) zkracovat cestu a pojedou skrz naši obec naprosto nepředpisově.

Buďte proto více opatrní, zejména poučte děti, aby si na silnici nehrály s míčem, a zajistěte si čtyřnohé kamarády proti útěku.

Dopravní omezení potrvá pravděpodobně až do listopadu.

Už jste možná zaregistrovali, že **pro vás opět fungujeme na úřadě každou první sobotu v měsíci od 8.00 do 9.00 hodin. V sobotu 2.dubna tam budeme ještě o hodinu déle, tj. do 10.00 hodin**, protože se bude konat **hromadný výběr poplatků za odpad a psy**.

Milí občané a chalupáři, kalendář, kvetoucí krokusy a bledulky a trilkující kosáci nám napovídají, že je tu voňavé jaro. Užívejte krásného počasí na svých zahrádkách, s dětmi, vnoučaty či hafany. Sedněte s partou kamarádů na kola, zajděte na pívko či vínko a pokecejte o sportu či o vaření; vydejte se na špacír k Panence nebo pod Lično a kochejte se těmi úžasnými výhledy, které tu máme. Sněžka s bílou čepicí; majestátný Bezděz pluje na ranním oparu; střecha Ještědu na nás posílá „prasátka“; kozodírský rybník Stejskal se leskne jako zrcadlo; tam kdesi v dáli stoupá bílá pára z komínů; Zvičina, Tábor, Veliš, dřevěná zvonice ve Psinících. A stále čerstvé povětrí. A všude veskrze dobří lidé. Tomu říkám „poukázka na šťastný život“.

Ing. Pavlína Čížková, starostka

S ELEKTROODPADEM ŠUPS DO HOSPODY ☺

Neznámý poberta, řečeno velmi kulantně, dostal zálusk na náš **kontejner na elektroodpad** označený výrazným nápisem REMA. Pravděpodobně ho potřebuje využít jako kompostér či nádobu na uskladnění obilí nebo domácích odpadků. Proč by si měl namáhat hlavinku, jak si takovou popelnici obstarat legálním způsobem a ještě za ni zaplatit, když ji může krásně pod rouškou tmy ukrást z obecního. To by musel být dočista trouba! A jak si usmyslel, tak učinil. Zkrátka asi před třemi čtyřmi týdny zelená

popelnice na drobný elektroodpad, která byla u oplocenky, zmizela. Poučení trpkou zkušeností rozhodli jsme se umístit nově objednanou popelnici **do vstupní chodby našeho multifunkčního domu, tedy na chodbu před úřadovnu a pivnici. Pivnice je otevřena každý den od 17.00 hodin**, a tak můžete, zejména pánové, využít situaci a pod záminkou, že nutně musíte ekologicky zlikvidovat vybitou tužkovou baterii z televizního ovladače, spojíte příjemné s užitečným. Baterii odhodíte na chodbě do popelnice a v pivnici si dáte pívko nebo něco ostřejšího na cestu domů, popř. bude-li právě pondělí, můžete nás na úřadovně i pozdravit ☺.

Pavla Čížková

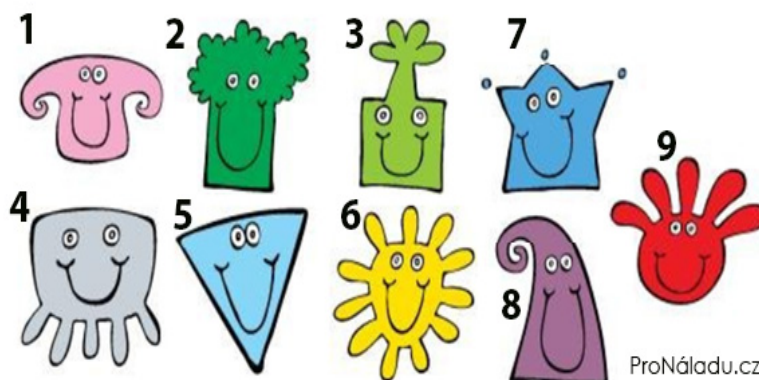

VESELÝ TEST

Vyberte si obrázek a poznejte sami sebe. Test na základě projektivní Luscherovy metodiky, z něhož poznáte základní rysy svého charakteru.

Jaký ksichtík se vám nejvíc líbí?

Vyberte si a přečtěte si svůj výsledek.

1 – RŮŽOVÁ:

Jste vášnivý. Potřebujete skutečnou lásku a obáváte se, že ji nikdy nenajdete. Jste optimista a velmi příjemný člověk, avšak na srdci máte nemálo jizev. Hledáte porozumění a pevný lidský svazek. Přátele si získáváte na celý život. Před lidmi se snažíte být zábavný a prostý. Vždyť život je i tak dost těžký.

2 – TMAVĚ ZELENÁ:

Jste stálý člověk. Zvnějšku vypadáte jako miláček štěstěny, kterému se všechno daří. Ale uvnitř je všechno mnohem složitější. Je trochu těžké se ve vás vyznat a vy tomu nejspíš záměrně nahráváte. Nechcete své city předvádět. Jste dostatečně zralý a od lidí dokážete nejenom brát, ale také jim dávat. Společnost je pro vás důležitá. Rád podáte pomocnou ruku těm, kdo to potřebují.

3 – SVĚTLE ZELENÁ:

Jste bujný, nepředvídatelný, bláznivý, překotný. Jste ta nejzářivější žárovka v místnosti. Jste jako divoká jízda. V životě si počínáte jako motorkář, který se nikdy nezastaví. Jste ztělesněním nových nápadů. Vždycky ve vás zápolí obvyklý stav věcí se změnami. Nic neberete jako hotovou věc.

4 – ŠEDIVÁ:

Jste moudrý. Spokojenost vám přináší dobrá kniha. Líbí se vám bloudit jinými světy. Jste opravdový myslitel a poddajný člověk. Jste vstřícný k novým nápadům i změnám. Jste spořádaný a čestný. Nejdůležitější pro vás je zůstat věrný sám sobě. Jste chytrý, máte široký rozhled a jste velmi nezávislý. Na mnoho věcí jste u sebe hrdý, avšak nedáváte to najevo.

5 – MODRÁ (trojúhelník):

Jste soucitný. Jste skromný, přemýšlivý a dobrý člověk. Důležité jsou pro vás perspektivy. Snažíte se přinést do tohoto světa trochu laskavosti. Jste přesvědčen, že každý den je třeba snažit se naplno. Možná se vám nepodaří svět předělat, kardinálně ho změnit, bezpochyby však měníte lidské životy. Dost často jste v tom úspěšný.

6 – ŽLUTÁ:

Jste pozitivní, příjemný člověk. Je těžké nebýt přitahován někým tak optimistickým a slunečným, jako jste vy. Aktivně se zajímáte o svět kolem sebe. Nikdy nejste příliš vzdáleni svým přátelům. Snažíte se naplnit každou chvíli veselím a málokdy si stěžujete. Máte skvělý smysl pro humor a vaše žerty každého rozesmějí. Přitahujete lidi, kteří se radují ze života. Rádi se radostí obklopujete.

7 – MODRÁ (hvězdička):

Jste energický. Lidem kolem se může zdát, že jste chaotický člověk, jde však pouze o metodu vyjádření jistého bláznovství. Možná dokážete skvěle žonglovat několika míčky; bezpochyby jste totiž člověk schopný plnit více úkolů najednou. Jste cílevědomí a plní motivace. Toužíte po úspěchu a vždycky jdete za svým snem. Rozhodnutí přijímáte zodpovědně. Jste chytrá hlava.

8 – FIALOVÁ:

Jste správný člověk. Lidé se s vámi cítí uvolněně. Dáte se snadno získat pro něco nového. Jste opravdoví, ceníte si jedinečnosti každého člověka. Milujete život a se vším jste spokojeni. Když se usmíváte nebo smějete, je to proto, že se opravdu cítíte vesele a radostně. Přátelé oceňují vaše dobré srdce, a to je pro vás největší kompliment.

9 – ČERVENÁ:

Jste laskavý člověk. Díváte se na život ze široka. Jste chápavý a umíte odpouštět. Dáváte přednost tichému, uměřenému životu. Nemáte rádi neklid ve vlastní hlavě ani kolem sebe. Nevíte, co má znamenat výraz „příliš mnoho klidu“. Mít dost volného času, aby člověk jen tak podumal o světě, představuje pro vás pozitek, kterého si ceníte nade všechno.

JÓ, ČASY SE MĚNÍ...

Ano, kulisy času se mění, ale kořeny některých témat jsou však houževnaté a některá řešíme stále dokola a dokola... 19. ledna nám paní Lichtenbergová zaslala příspěvek do Pramínku. Je to jen dva měsíce zpět, a přece z pohledu na téma článku jako by to bylo dávno. A to jsme ještě ani ne před měsícem netušili, jaké téma napříč veřejnoprávními médii bude aktuální dnes... Snad jen dodat modlitbu: „Děkuji, že dokážeme rozlišit co je prospěšné pro život a co ne, děkuji, že umíme ochránit život a konat pro jeho rozkvět“.

Jitka Rukavičková

Dobrý den, níže zasílám návrh článku pro časopis Pramínek, myslím, že především k zamyšlení pro rodiče školou povinných dětí by mohl být přínosem. S pozdravem Andrea Lichtenbergová

Moje děti mi dnes při obědě řekly, že už ani neví, jak by vypadal svět bez Covidu.

Sedím tu, nejsem schopna ani mluvit, jak moc jsem v šoku, jak moc mnou prochází zděšení z faktu, že žijí pouze takto jednostranně ovlivněný život. Jsem smutná z toho, jak jsme jim dokázali v srdcích překrýt všechny hezké zážitky z minulosti a znetvořit dětství celosvětovým citovým vydiráním, že právě omezování jejich života zachrání zranitelné seniory! Že hlavní téma jejich dětství jsou roušky, karantény, dezinfekce, omezení, ve kterých už se nikdo nevyzná a očkování, které na svých blízkých sami vidí, že ne úplně funguje, jen je všude kontrolováno a vyžadováno.

Co si ty děti, které se snaží všem těm zákazům a příkazům přizpůsobovat, aby nebyly viníky něčí nemoci, aby neměly problémy, aby na ně někdo ve škole nebo jinde nekřičel, aby mohly jít plavat nebo aspoň být ve škole, co vidí, jak se pozitivně testovaným dětem ve škole dělají další testy, dokud nevyjdou negativní a potom naopak kvůli kontaktu někoho s někým sedí celá třída 14 dní doma, co si ve frontě v jídelně dávají roušky, které o 2 metry dál u stolu sundávají a jí... co si ty děti o nás dospělých musí myslet?

S jakým názorem na dospělé lidi budou vyrůstat? Tvoříme pro ně vzor nebo hrůzný příklad toho, co se budou snažit neopakovat?

Vzpomněla jsem si na jeden moment z mého dětství, kdy jsem jako čestná pionýrka s modrou košilí, správným odznáčkem a správně zavázaným rudým šátkem měla spolu s ostatními pionýry běžet s karafiáty v ruce za zvuků střelby do náručí komunistických předáků na nějakém jejich sjezdu. Celá scéna měla vyznít tak, že ti sedící papaláši se špinavými koutky od chlebiček nás měli jakože zachránit před střelbou tím, že nás obejmuli sedíc za předsednickými pultíky kongresového centra Gerbera. Hra na hrdiny a zachránce lidu.

Dodnes cítím ten odpor v sobě, tu snahu se na oko zapojit, nevyčítat, přežít to a být hlavně rychle pryč z toho blázince.

Přála jsem si už nemuset nikdy zažít to zhnusení z páprdu hrajících si na důležité jen proto, že mají správně barevný průkaz a jakousi domnělou pravomoc. Všichni jsme tehdy věděli, že je celý systém špatně. Ale všichni jsme jeli v tom proudu událostí a vystoupit z něj znamenalo čin zásadní osobní odvahy, možná až sebedevastace, což samo o sobě charakterizovalo zřůdnost systému, který možná začal dobrými idejemi.

Každá doba má své umaštěné papaláše, jen dnes už mají drahé image makery, tiskové mluvčí a specialisty na sociální sítě. Vlastně bylo asi naivní doufat, že naše děti nic podobného nepotká. Nic se nezměnilo, jen kulisy a technika kolem. Děláme vše možné ve jménu starosti o zranitelné seniory, ale tyhle duše v dětských tělech nikoho vůbec nezajímají. Možná prožívají stejné zhnusení, jako já tehdy.

Kéž by se vlády dokázaly na celou situaci podívat dětskýma očima – téma, co chtějí pomoci, když to dává smysl. Téma, co chtějí v dospělých vidět vzory, kteří co říkají, také dělají. Téma, co chtějí důvěřovat našim slovům a necítit manipulace a hry na moc. A podle toho přestat vytvářet tu jednostrannou hysterii a vydávat nesmyslná opatření.

Po dnešním prohlášení dětí jsem opravdu ráda, že jsem sice možná nebyla vždy v souladu se všemi nařízeními, ale byla jsem pravdivá sama k sobě, snažila jsem se hledat vlastní smysluplná řešení, širší souvislosti, porovnávat si formální proklamace vůči informacím přímo ze zdrojů a vlastního zkoumání.

Nebrat ty u moci zas tak vážně. Protože každý z nich

má někde ten svůj mastný koutek od chlebičky a potřebu hrát hry s lidmi, a o to snáz s dětmi.

Ale i přesto - já i my všichni jedeme v proudu událostí a vystoupit z něj znamená čin zásadní osobní odvahy, možná až sebedevastace...

POZVÁNKA NA ARCHEOLOGICKOU VYCHÁZKU – ČEŠOVSKÉ VALY

Je tomu už jedenáct let, co jsme se s **paní dr. Evou Ulrychovou**, tehdy archeoložkou jičínského muzea, vydali na procházku do lesa Křižánku. Moc ráda na tuto vycházku, kde se nás sešla více než stovka účastníků, vzpomínám. A pokaždé, když do Křižánku zavítám, si vybavuji její vyprávění: tady je hráz jednoho rybníka, tady druhá, ty dolíčky v jehličí jsou propadlé hroby, tady to je ochoz hospodářského dvora . . . S paní dr. Ulrychovou jsme se mohli potkat letos v Libáni už celkem třikrát, kdy vyprávěla o archeologických nálezech na Jičínsku, zapomenutých vesnicích a naposledy o Albrechtu z Valdštejna a pozůstatcích po švédských posádkách z období třicetileté války. Jedním z míst, kde taková švédská posádka tábořila ještě v r. 1649, je i zvláštní lokalita nazvaná **Češovské valy**. Jak jinak, nachází se u obce Češov a pokud jste tam ještě nikdy nebyli, doporučuji využít příležitost a **v sobotu 9.dubna** se na Češov vydat. Jednak se od paní dr. Ulrychové dozvíte mnoho zajímavého, ale hlavně uvidíte kus opravdu tajemně krásné přírody a v tu dobu už určitě s koberci dymnivek. **Sraz účastníků je ve 13.00 hodin před češovským obecním úřadem**, obujte si dobré boty, vezměte si s sebou sváču, pití a třeba i čtyřnohého kamaráda (bude se hodit - to aby vás na valy vytáhnul).

Pokud dáváte přednost samotě, pak doporučuji procházku nebo i cyklovýlet **do lesa nacházejícího se severně od silnice spojující Zeleneckou Lhotu a Vlčí Pole**. Protíná ho stále ještě velmi slušná asfaltová lesní cesta, po níž dojedete až k Dolnímu Bousovu. Cestou vás čekají dosud málo známé skalky v místech, kde se říká „**V Rykách**“ či u „**Mrkvovjedské louky**“. A to vše jen díky malému broučkovi zvanému kůrovec. Kácení kůrovcem napadeného lesa si vyžádalo vybudování zcela nových lesních cest do míst, kam se dříve na kole jet nedalo. Ale hlavně se otevřely kouzelné výhledy na malé skalní město, potůčky a dosud netušené rokle. Ideální pro výlet s dětmi. V závěru dojdete nebo dojedete na silnici spojující Dolní Bousov a Spařence. A že na trase v tuto roční dobu nepotkáte živou duši, za to vám ručím.

Pavla Čížková

NA ROZLOUČENOU I NA SHLEDÁNÍ

Když jsem byla malá holka a jezdila jsem občas z Libáně odpoledním autobusem, vždycky jsem si je pletla. Která je vlastně která? Seděly vedle sebe na sedačce, každá měla na podlaze aspoň jednu tašku s nákupem a v mých očích si byly hrozně podobné. Obě pracovaly dlouhá léta v Plastimatu. Obě hned od autobusu spěchaly domů, kde je čekala další šichta v malém hospodářství a v domácnosti. Vařily, pekly, okopávaly brambory či růže. Zašívaly, pletly, vychovávaly děti a později vnoučata. A protože byly jejich zájmy podobné, měly si pořád co povídat. Až stáří a s ním přicházející nemoci je na čas rozdělily. Snad se teď nějak tajně domluvily, že už dozrál čas, aby opustily tento náš svět a mohly zase v klidu probrat, co jim za ta léta, co se nemohly vidět, leží na srdci.

**Paní Marie Radušková odešla
10. března ve věku 88 let,
paní Otýlie Limrová ji následovala o týden později
17. března ve věku nedožitých 93 let.**

S úctou a díky za vaši práci a obětavost,
milé naše rodačky, a s prosbou o shovívavost,
až si nás vezmete, jak se říká, „do prádla“.

Pavla Čížková

Kontejnery na velkoobjemový odpad budou přistaveny 25.3.2022 v počtu 3 ks, a to pouze jednou až do jejich naplnění.

V sobotu 26. března bude paní Hlaváčková poprvé v tomto roce vybírat vodné vč. roční fixní platby Kč 300,-.

Toto číslo vychází 25. 3. 2022.

Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Bývalý měsíčník/dvouměsíčník, nyní příležitostník. Vydáván na Bačalkách.

Vydavatel: Spolek Bačalský Pramínek, Bačalky 101, 507 23 Libáň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika:

MK ČR E 20239. Výtisk je zdarma. Tisk je hrazen z dobrovolných příspěvků občanů a příspěvku obce.

Tento výtisk připravili: Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Zeler Slávek, Folprechtová Renata.

Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. Grafická úprava: J. Rukavičková.

Tisk: Verso Mladá Boleslav. Další fotografie z akcí v obci najdete na www.bacalky.cz v sekci FOTOGALERIE.

Roznášku zajišťují: S. Zeler, Z. Šátková, J. Rukavičková.

S náměty a připomínkami se obračejte na kohokoliv z naší redakční skupiny

nebo pošlete na email praminek.bacalky@seznam.cz.

Na tisk Pramínku přispěli: p. Nechutová 200Kč, p. Nová 500Kč, p. Urbancová 300Kč, Kettnerovi 400Kč, p. Podhajský 200Kč, Hovorkovi 400Kč, p. Pažout 200Kč, p. Hájková 200Kč, Fidrichovi 200Kč, Nezbedovi 150Kč, p. Břízová-Eršilová 200Kč, Chaloupkovi 200Kč.

Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítejte vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.